

Rapport fra Japan: Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche taler for japanske erhvervsledere om det presserende nødvendige behov for Verdenslandbroen, for at gøre en ende på geopolitiske krige og tyranni

4. december 2015 – Stifter af og international præsident for Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche talte ved to arrangementer i Tokyo den 2. december, hvor hun leverede et klart budskab til 400 japanske erhvervsledere om, at Verdenslandbroen er den eneste måde, hvorpå krigens og geopolitikkens tyranni, og den igangværende krise i Mellemøsten, kan afsluttes. Om morgenen talte fr. Zepp-LaRouche til Asia Innovation Forums syvende årsmøde, med 300 unge, japanske igangsættere og med Noboyuki Idei, fhv. formand og leder af Sony Corporation og nuværende stifter og leder af Quantum Leaps, såvel som også stifter af Asia Innovators' Initiative, som vært.

I sin omfattende fremlæggelse advarede fr. Zepp-LaRouche om det globale mønster med regionale krige, det let kan føre til en global katastrofe, inklusive en ny konflikt mellem supermagter, og hun understregede, at den eneste måde, hvorpå

begivenhedsforløbet kunne ændres, var gennem fundamentalt at ændre paradigmerne for tankegangen. Hun gennemgik i detaljer Verdenslandbroen og identificerede de store, globale projekter, der kan transformere verden, og nævnte den kinesiske præsident Xi Jinpings »Ét bælte, én vej« som frøet til en global renæssance. Efter en detaljeret gennemgang af de umiddelbart gennemførlige, store projekter, udlagde hun idéen om menneskeheden som en enestående art, der har evnen til at skabe en fremtid gennem skabende opdagelser. Hun forklarede konceptet i Alexander Hamiltons og Henry og Mathew Careys Amerikanske, økonomiske System, og hun forklarede, hvordan disse ideer bredte sig i hele verden i det 19. århundrede og skabte de moderne nationer Tyskland under kansler Otto von Bismarck og Japan under Meiji-restorationen.

Sammen med fr. Zepp-LaRouche bestod ekspertpanelet desuden af fhv. IMF-direktør, Dominique Strauss-Kahn; fhv. chef for det statslige russiske jernbaneselskab, og medstifter af Rhodos Dialog mellem Civilisationer, Vladimir Yakunin; og Paolo Nogueira Batista jr., den tidligere brasilianske direktør for IMF, som nu er vicepræsident for den Nye Udviklingsbank, der er grundlagt af BRIKS og har hovedkvarter i Shanghai. Panelets ordstyrer var Daisuke Kotegawa, en fhv. topembedsmand i det japanske Finansministerium, der også var Japans direktør for IMF på tidspunktet for finanskrisen i 2007-2009.

Under sin fremlæggelse støttede dr. Yakunin kraftigt fr. Zepp-LaRouches forslag til Verdenslandbroen, og han bemærkede, at Ruslands politik for Eurasiske Udviklingskorridorer og Kinas politik for 'Ét bælte, én vej' var helt igennem forenelige og repræsenterede det »ny paradigme« i tankegang, som der er så hårdt og presserende brug for, for at forhindre krige, der skabes af det døende, neo-liberalistiske system. Han understregede, at præsidenterne Putin og Xi havde forpligtet sig engagerende til russisk-kinesisk samarbejde for at virkeliggøre disse eurasiske infrastruktur-forbindelser.

Under sine indledende bemærkninger gik Strauss-Kahn i detaljer

med den igangværende krise i det globale finanssystem og erkendte, at nedskæringspolitikken ('nøjsomhedspolitikken') var en fiasko og måtte erstattes af en model for vækst, alt imens han medgav, at der ikke er nogen reel støtte til en levedygtig ændring af politikken internt i de globale, dominerende finansinstitutioner i dag.

Om eftermiddagen talte fr. Zepp-LaRouche ved en separat begivenhed, der var sponsoreret af Canon Institute for Globale Studier og havde deltagelse af 100 topledere fra de største, japanske industriselskaber og finansinstitutioner, såvel som fra den japanske regerings oversøiske investeringsagenturer og -fonde. EIR-redaktør Jeffrey Steinberg talte ligeledes til Canon Institute-forsamlingen, hvor han fremlagde et detaljeret billede af den reelle proces med økonomisk og samfundsmæssigt sammenbrud i USA.

Fr. Zepp-LaRouche fremlagde sin præsentation af Verdenslandbroen[1] som den eneste måde, hvorpå det geopolitiske fremstød for verdenskrig kan besejres.

Nogueira Batista fremlagde en dybdegående rapport om den Nye Udviklingsbanks fremskridt og planerne om at begynde at udstede udviklingslån i april 2016. Han gennemgik historien om BRIKS-landenes lancering af den Nye Udviklingsbank som respons på »Washington-institutionernes« – IMF's og Verdensbankens – ynkelige fiasko mht. at gennemføre reformer i kølvandet på det finansielle kollaps i 2008.

[1] Se Helga Zepp-LaRouches tale her på hjemmesiden, senere.

Afgående argentinske præsident Cristina Fernández de Kirchner opfordrer borgerne til lidenskabeligt at forsvare den 'videnskabelige arv' og suverænitet

Tirsdag, den 1. december 2015 – Argentinas afgående præsident, Cristina Fernández de Kirchner, der forlader embedet den 10. december, bruger sin tilbageværende tid frem til da på at indvie videnskabelige og infrastrukturelle projekter i hele landet, og på indtrængende at opfordre sine landsmænd til at forsvare den »videnskabelige arv«, der er blevet opbygget hen over de seneste 12 år, som et tegn på suverænitet.

Kernereaktorerne, uranberigelsesfabrikken Pilcaniyeu, der blev indviet den 30. nov., det statslige olieselskab YPF's Videnskabs- og Teknologicenter, 14 nuklearmedicinske centre, der i øjeblikket er under opførelse, og endnu mange flere sådanne projekter er, sagde Fernández, Argentinas »hårdt tilkæmpede arv« – hårdt i betydningen, at »I vil komme til at skulle forsvare dem imod angreb fra udlandet«.

I en tale på YPF's Forskningscenter den 26. nov. sagde præsidenten til sit publikum: »I må være hårde, for de vil komme fra udlandet og lægge pres på jer og sige, nej, I kan ikke udvikle dette, eller hint ... så I må være stærke og aldrig mere tillade, at teknologisk udvikling rives væk fra os.«

Uden at nævne den valgte (men endnu ikke indsatte) præsident Mauricio Macri, den radikale monetarist, der står til ansvar

over for London og Wall Street, ved navn, kom Fernández med en skarp advarsel om, at nogle af Argentinas største, videnskabelige præstationer – Atucha II-kernekræftværket, Condor-missilet, uranberigelsesfabrikken Pilcaniyeu – blev afmonteret, da nationen blev regeret af Macris ligesindede.

»Anvendt videnskab og teknologi for at øge produktiviteten, anvendt på vores økonomi, i vore selskaber« – dette er nøglen til Argentinas udvikling i det 21. århundrede, sagde Fernández og tilføjede, igen med henvisning til Macri, at »vi ser kun os selv som sælgere af korn eller oksekød«. Nationens autonomi og nationale suverænitet styrkes af videnskabelig og teknologisk udvikling, som reflekteres i Pilcaniyeu-fabrikken.

Argentinerne kan ikke tillade, at de trækkes ned af banale og dumme diskussioner, advarede Fernández, men må snarere være forberedt på lidenskabeligt at forsvare de »store« spørgsmål og ideer.

»Uden en lidenskabelig indstilling til Fædrelandet; til ens arbejde; uden at føle lidenskab for den anden, den, der ikke har noget arbejde, der endnu ikke har klaret det, er det ikke muligt at ændre tingene. Med lidenskab, med patriotisme og mest fundamentalt, med stor tillid til vort folk, vil vi fortsætte med at få stadig mere og bedre vækst.«

Wall Street Journal: Vesten må gå med i

Silkevejen for fred i den islamiske verden – Kinesisk Marshallplan mod terror?

Tirsdag, 1. december 2015 – En fascinerende artikel af Andrew Browne fra *Wall Street Journal* i dag, med titlen, »Can Beijing Sell Silk Road as a Marshall Plan against terror?« (Kan Beijing sælge Silkevejen som en Marshallplan imod terror?), opfordrer USA til at slutte sig til Kinas Silkevej som et nødvendigt middel til at bringe udvikling til den islamiske verden, og som det eneste middel, der kan bringe fred til regionen.

»I kølvandet på massakren i Paris«, skriver Browne, »er det værd at stille det spørgsmål, om Kina kan få Vesten til at samarbejde med Kina om netværket af hovedveje, jernbaner, kraftværker og industriparker, der strækker sig hele vejen til Europa. Det økonomiske Silkevejsbælte repræsenterer det mest signifikante økonomiske forslag, noget land har fremlagt, der kan være med til at stabilisere kaotiske dele af verden. Desuden bakkes forslaget op af hård valuta: Kina sætter sine valutareserver på i alt 3,5 billion dollar bag indsatsen for at kickstarte vækst og skabe jobs i de muslimske områder ...«

Kinas umådeligt ambitiøse initiativ står på spil, et initiativ, der er af afgørende betydning for Beijings indsats for at sikre sin sårbare, vestlige flanke. Projektet har sin tvilling i det ligeledes fejende koncept med den Maritime Silkevej, hvis formål er at få en lignende, transformerende, økonomisk virkning langs sejlruiter fra Kina til Europa via Sydøstasien, Mellemøsten og Afrika ...«

Stort set alle er enige i, at bombing af Islamisk Stat ikke

vil løse de underliggende problemer, der avler morderiske fanatikere. Her kommer så Kina, med et afgørende, manglende element, en plan, som nogle sammenligner med USA's indsats efter Anden Verdenskrig for at opbygge de skamskudte økonomier i Europa og Japan. William H. Overholt, seniorunderviser ved Harvard Universitetets Asiencenter, skriver, at, ligesom Amerikas visionære program, er Kinas Silkevejsinitiativ imponerende, ikke alene pga. dets geografiske rækkevidde, men også pga. dets integration af økonomiske, politiske og nationale sikkerhedsmæssige betragtninger ...«

»At fjerne den økonomiske fortvivlelse, der opretholder den muslimske ekstremisme, er en vision, der naturligt bør bringe Kina og USA sammen; terrorisme udfordrer dem begge ligeligt, ligesom klimaforandringer eller pandemier, hvor landene har gode erfaringer fra samarbejde. Og ulig Østasien, hvor amerikanske og kinesiske strategiske interesser støder sammen, så er de i det store og hele sammenfaldende i den muslimske verden.

Xinjiang-provinsen kunne blive det sted, hvor Kinas interne sikkerhed bliver optrævlet. Eller det kunne blive springbrættet for en global indsats for at imødegå appellen fra muslimske dødskulter.

Men Kina må overbevise Vesten om værdien af sine planer om Silkevejen.«[1]

[1] Schiller Instituttets Seminar i København 27. apr. 2015:
»Kinas politik for 'Ét bælte, én vej'«

Kinas plan om at gøre en ende på fattigdom i 2020 – stadig 70 millioner tilbage

30. november 2015 – Kinas øverste lederskab mødtes i Beijing den 27.-28. nov. for at udarbejde konkrete planer for sit mål om at udrydde fattigdom i år 2020. Med Kinas indsats over de seneste 30 år, hvor de har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom (det er det tal, som *Xinhua* giver den 29. nov. – en stigning fra de 600 mio., der ofte nævnes), så er der stadig 70 mio. kinesere, der lever i fattigdom.

Xi Jinping understregede, at det ikke blot er indkomsten, men den generelle levestandard, der må adresseres. Dette omfatter tilstrækkelig mad og beklædning, tvungen skolegang, sundhedsydelser og husly.

Xi sagde til konferencen, at, alt imens det er »en krævende opgave«, så vil »ingen enkeltstående, fattig region eller noget individ, der lever i fattigdom, blive ladet tilbage«, når landet opnår sit mål med »at bygge et moderat fremgangsrigt samfund« i 2020. Han sagde, at den disponible indkomst pr. person hos landmænd i fattige områder bør vokse med en hurtigere rate end det nationale gennemsnit, og basale offentlige tjenesteydelser for områderne bør være næsten oppe på niveauet for det gennemsnitlige nationale kriterium, iflg. *Xinhua*.

»Industriell udvikling er afgørende for at lette fattigdom«, sagde Xi og opfordrede til, at lokale ressourcer skulle anvendes godt for at udvikle industrier og sikre beskæftigelse til de arbejdsløse bønder.

Premierminister Li Keqiang talte også ved konferencen og sagde, forbedringen af infrastrukturen på landet må have prioritet, inklusive veje, adgang til ferskvand, elektricitet

og Internet. Han sagde, at omkring 10 mio. mennesker vil blive løftet ud af fattigdom gennem flytning.

Diskussion med Lyndon LaRouche

25. november 2015:

»Obama har organiseret en krigshandling og har således sat USA, såvel som resten af menneskeheden, i fare.

*Uddrag af Lyndon LaRouches diskussion med aktivister i hele USA den 25. november. **LaRouche:** Godt, først og fremmest er det, som man skal bekymre sig om, det, som vi har brug for, Glass-Steagall. Og Glass-Steagall, hvis den bliver gennemført på rette vis nu, vil betyde, at vi automatisk – i hele USA i hvert fald, ville vi lukke alt det, der er baseret på investeringsbankpraksis, der ikke følger Glass-Steagall-standarden, fuldstændigt ned. Sagt på en anden måde: Vi ville gå tilbage til den form for system, som Franklin Roosevelt repræsenterede i løbet af sin præsidentperiode, især i løbet af 1930'erne.*

Download (PDF, Unknown)

Det sker i Verden – Infrastruktur, videnskab og teknologi

Pilotnummer.

Omfatter rapporteringer fra hele verden fra ultimo okt. – primo nov. 2015.

Download (PDF, Unknown)

Genindfør Glass/Steagall- bankopdelingsloven NU: Italien: En halv bail-in er nok til at sprede panik

27. november 2015 – En delvis bail-in (ekspropriering af bankindeståender, -red.) af fire mindre banker i Italien er i færd med at fremprovokere panik og stormløb på bankerne. Det ironiske er, at regeringen gennem denne halve bail-in troede, den kunne forhindre et stormløb på bankindeståender ved ikke at gennemføre de fulde EU-regulativer for bankopløsning, der inkluderer en bail-in af [læs: tyveri fra] aktieindehavere, obligationsindehavere og indskydere. Indskyderne blev udeladt, men de såkaldte »underordnede obligationsindehavere« blev

inkluderet. Dette berører omkring et hundrede tusinde kunder og 750.000 euro.

Regeringens eksekutive ordre, der blev udstedt søndag, den 22. nov., vedrører Banca Etruria, Banca Marche, Carichiati (Chieti Sparekasse) og Carife (Ferrara Sparekasser). De fire banker vil blive opløst og opsplittet i fire 'bro-banker' og en 'dårlig bank'. Denne bail-out (statslig bankredning, -red.) vil koste 3,5 mia. euro, som vil blive betalt af en bankopløsningsfond, der etableres af Indskydergarantifonden (DGF), der ejes af banksystemet.

DGF hr imidlertid ikke penge nok. De tre store banker vil således erlægge pengene, og til gengæld vil regeringen tilstede de tre banker en skattenedsættelse til en total værdi af 2 mia.

Adusbef forbrugersammenslutningen afslører, at det på denne måde bliver skatteborgerne og bankkunderne, der betaler regningen. Især har købere af underordnede obligationer ikke fået tilstrækkelig information og var ikke klar over, at disse papirer ville blive betragtet som aktier, og således være med i en bail-in.

Pludselig blev mange kunders indeståender annulleret af bail-in af disse værdipapirer, og de vendte sig vredt imod bankerne. Fremtrædende personer fra fagforeninger advarede, alt imens de forsvarede kunderne, om, at situationen kunne blive voldelig og komme ud af kontrol.

Regeringen var blevet advaret af chefen for DGF, Salvatore Maccarone, der, under sine bemærkninger foran en parlamentskomite, havde sagt, at en bankopløsning med en bail-in kunne sprede panik og fremprovokere et stormløb på bankerne. Regeringen gennemforhandlede således med Bruxelles en bailout/bailin, der ikke ville røre indeståender, og ikke ville blive regnet for statslig hjælp.

Men selv om nominelle indeståender ikke røres, så skaber

involveringen af underordnede obligationer ikke desto mindre panik. Dette bør være en advarsel til de EU-idioter, der troede, de kunne redde det bankerotte banksystem ved at udplyndre indskydere.

Det er en yderligere skandale, og faderen til regeringsminister Maria Elena Boschi, en nær medarbejder til Renzi, er vicepræsident for en af de banker, der nu får en bail-out, Banca Etruria.

COP21: Udviklingslande deltager kun i Klimatopmøde i Paris for at beskytte deres lande mod at blive offerlam på alteret for det globale opvarmnings-credo

29. november 2015 – En artikel i dag af Gal Luft i Kinas statslige, engelsksprogede avis, *Global Times*, rapporterer, at morgendagens COP21 i Paris vil blive den største samling af statsoverhoveder nogen sinde – hele 147 af slagsen – uden for FN's Generalforsamling. Men, hvorfor kommer de? »Mange af disse ledere vil ikke deltage i topmødet pga. bekymring for

verdens klimaforandring, men snarere for at sikre, at deres lande, der for det meste er under udvikling, ikke ender som offerlam på 'klimatismens', dvs. den grønne kults globale opvarmnings-credos, alter.«

Den indiske regering brugte sin officielle twitter-funktion for Topmødet til i dag at udstede en erklæring, forud for premierminister Narendra Modis afrejse til Paris. Erklæringen sagde, »resultatet af Topmødet må understøtte tilpasning til og udvikling af billige teknologier til at afbalancere periodisk forsyning af sol- og vindenergi«, rapporterede ANI.

Blandt disse billige eller prisbevidste teknologier er kul i dag stadig den førende. Artiklen i *Global Times* påpeger, at »kul er den brændselsform, der bruges i næsten 80 % af Kinas energisektor. Indien, hvor antallet af energi-berøvede mennesker tæller flere end den totale amerikanske befolkning, bruger kul i 60 % af sin energiproduktion. De sammenlagt 600 mio. mennesker i de 10 sydøst-asiatiske lande er også dybt afhængige af kul.« Artiklen opsummerer ved at sige, at arbejdshesten i Asien under udvikling, hvor de fleste af denne verdens fattige mennesker lever, altid har været, og fortsat er, kul.

Forfatteren udpeger korrekt den intention om folkemord, der ligger i COP21, selv om han desværre kun gør det implicit. Det er en fejltagelse ikke at pege på kernekraft og fusionskraft[1] som menneskehedens fremtid,[2] og det er en fejltagelse ikke at anklage de samme britiske imperialister,[3] der har arrangeret COP21, for at nægte adgang til disse højere teknologier.

[1] Se Specialrapport: En Prometheus-tilgang til

nye former for ild: Udvinning af helium-3 på Månen, for en menneskehed med fusionskraft

[2] Se video: **En vision for fremtiden**

[3] Se specialartikel: **Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur, af Helga Zepp-LaRouche**

Video: Lyndon LaRouche: Om Det amerikanske, økonomiske System. Dansk udskrift

Download (PDF, Unknown)

Valgsejr til gribbefondenes kandidat i Argentina signalerer angreb på BRIKS

23. november 2015 – City of London og dens allierede gribbefonde hoverer over, at en af deres egne, den neoliberale Mauricio Macri fra Cambienos-koalitionen, vandt første runde af Argentinas præsidentvalg, der blev afholdt d. 22. november, om end med en snæver sejr, 51,4 % af stemmerne, mod 48,6 % til

kandidaten fra Victory Front, Daniel Sciolo, som af præsident Cristina Fernández de Kirchner var udvalgt til at være hendes efterfølger.

Som talerør for City of London, *The Economist*, kaglede i sin dækning i dag, så "markerer Macris sejr et skifte væk fra populisme for Argentina – og Sydamerika", hvormed menes en tilbagevenden til den destruktive frimarkeds-monetarisme, der plyndrede Argentina i 1990'erne, og som førte til landets misligholdelse af gælden (betalingsstandsning), der indtil da aldrig var forekommet. Macri forventes at forsøge hurtigt at lave en aftale med de rovgriske gribbefonde, der i mere end et årti har ført krig mod Argentina, for således at "vende tilbage til de internationale finansmarkeder" og begynde at påtage sig ny, udenlandsk gæld. Dette vil, som han siger, atter gøre Argentina til et "forudsigeligt" land.

Den ugentlige London-avis var ligeledes henrykt over, at Macri har til hensigt at "genjustere" Argentinas udenrigspolitik væk fra BRIKS-nationerne Rusland og Kina, som præsident Fernández har etableret et tæt samarbejdsforhold med, til fordel for "normale" relationer med USA og Europa. Cristina Fernández har haft gentagne sammenstød med Barack Obama om hans britisk-imperialistiske udenrigspolitik. *The Economist* forudsiger, at Argentina, ved at vælge Macri, muligvis "sætter en præcedens for resten af regionen," gennem hvilken andre "venstreorienterede" statsoverhoveder kunne blive væltet. BRIKS-medlemmet Brasilien, hvis præsident Dilma Rousseff er under politisk angreb, er et primært mål.

I en pressekonference her til morgen gjorde Macri det klart, at han påtænker ikke alene at afvikle nøgleaspekter af præsident Fernández' økonomiske politik, såsom valuta- og kurskontrol, men også at lancere en retslig vendetta imod medlemmer af Kirchner-regeringen for påstået "korrupsion". Ingen kunne misforstå budskabet om, hvem, der var målet, i forbindelse med Macris løfte om, at han har til hensigt at give retsvæsenet – Macri er politisk allieret med en beskidt

fraktion af dette retsvæsen, der også har forsøgt at styrte præsident Fernandez – ”al den frihed, der skal til for at gå grundigt til værks over for dem, der har begået handlinger i strid med loven.”

Foto: Mauricio Macri, kandidaten fra Cambiemos, fejrer valgsejren den 22. november.

Verdensbanken vil promovere en fond for Afrika på COP21 for at håndtere klimachok

26. november 2015 – Verdensbanken annoncerede den 24. nov. en Klimaforretningsplan til 16 milliard dollar, der skal hjælpe Afrika håndtere »presserende klimaudfordringer«. Planen, der skal fremlægges den 30. nov. på COP21-folkemordskonferencen, vil yde minimal finansiering for at hjælpe Afrika opbygge, hvad den kalder »modstandsdygtighed over for klimachok«, i stedet for at fremme den vækst i infrastruktur, som Afrika har brug for at udvikle.

Præsidenten for Verdensbankgruppen Jim Yong Kim sagde, at »Sub-Sahara Afrika er yderst sårbart over for klimachok«. Det er planen at yde hjælp til at håndtere malaria, tørke og fødevaremangel – der alle angiveligt skyldes klimaforandring, og ikke manglende udvikling. Planen foreslår at hjælpe Afrika med at tilpasse sig klimaforandringer samtidig med en reduktion af udledning af 'drivhusgasser' ved at opgradere energikilder med lavt kulstofindhold.

Et af planens mål for handling er at »muliggøre modstandsdygtighed ved at yde afgørende data, information og redskaber til politisk beslutningstagning om klima-modstandsdygtig udvikling«.

Verdensbanken påstår, at denne anti-udviklingsplan vil »levere klima-smart udvikling«.

Forslag til fordybelse:

“Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur”, af Helga Zepp-LaRouche

“Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent”, Schiller Institut Specialrapport

“Skræmmekampagnen om global opvarmning handler om befolkningsreduktion – ikke videnskab”

Forslag til Bank for

Genopbygning diskuteret i Damaskus

af Ulf Sandmark, økonom, *EIR*, 25. november 2015.

Et forslag om en Bank for Genopbygning i Syrien tog et stort skridt fremad, da en delegation på 15 personer, der inkluderede denne forfatter, fra den svenske Syrisk Støttekomité for Demokrati, aflagde et 9-dages besøg i Damaskus. Delegationen mødtes med mange topfolk, der alle fik den arabiske version af artiklen 'Phoenix Projekt Syrien: Diskussionspunkter om Syriens genopbygning'[1], og som blev modtaget, som det mindste, med stor interesse, og for det meste med entusiasme fra de embedsfolk og journalister, som man mødtes med.

Den svenske organisation Syrisk Støttekomité for Demokrati er en af de mest velkendte eksil-organisationer, der hjælper i Syrien i dag, og blev derfor modtaget med stor åbenhed hele vejen igennem det meget travle besøgsprogram. Medierne var også meget åbne, og møderne blev dækket fem dage i træk på TV, inklusive tre længere interviews på arabisk, hvor medlemmer af delegationen rapporterede om de aktiviteter til gavn for Syrien, der foregår i Sverige, men tillige om ideen om en Genopbygnings-bank og politikken for den Nye Silkevej. Ideen om en Genopbygnings-bank blev taget op mere og mere, også i mange aviser.

Det vigtigste møde var med dr. Bouthania Shaaban, der er politisk rådgiver og medierådgiver til den syriske præsident dr. Bashar Assad. Hun er en mangeårig, næsten legendarisk, syrisk politiker, der også, igennem 10 år, har taget del i internationale forhandlinger om Palæstina. Der blev holdt et separat møde med premierminister Wael Al-Halqi og repræsentanter for hans instans, der er ansvarlig for genopbygning, Syrisk Investeringsagentur. Ulf gav en

præsentation af forslaget til en syrisk Genopbygnings-bank og muligheden for herigennem at koble sig på projekterne i den Nye Silkevej. En sådan Hamilton-Bank (dvs. i traditionen efter Alexander Hamilton, USA's første finansminister, -red.) er Syriens eneste chance for at samle landet. En fortsættelse af den nuværende monetaristiske, økonomiske politik ville ruinere Syrien og skabe risiko for disintegration. Et kreditsystem kunne løse det presserende behov for at sætte den disponible, ledige arbejdskraft i arbejde med genopbygning og udvikling. Af særlig vigtighed er det, at der dermed skabes mulighed for at bringe de tidligere, nu forsonede, oprørere ind i en fælles indsats for landet, og også tilbage-rekruttere den 'fortabte ungdom', der er draget til udlandet som flygtninge. Det ville også være et værktøj til bekæmpelse af korrupsion, da det kunne sætte alle produktive virksomheder i arbejde, således at ingen bliver 'ladt tilbage'. Det ville fremme en 'Mittelstand' (middelklasse), der kunne blive en stærk samfundsmæssig kraft for demokrati og udvikling.

Konceptet om en Noas Ark for at få Europa ud af sin økonomiske krise[2] blev også taget op ved de fleste af møderne. Dette fik en speciel betydning, da terrorangrebet i Paris viste, at Europa nu ikke længere kan kontrollere terrorisme. Med Syrien og dets hær i frontlinjen imod terroristerne, er det Syrien og dets allierede – Rusland, Kina og BRIKS, der ligeledes tilbyder en Noas Ark imod terrorisme. Europa har derfor behov for en Noas Ark til både at overvinde sin økonomiske krise og terrorismen, der er ude af kontrol. Betydningen af Noas Ark er, at forhandlingssituationen er vendt rundt, så det nu er Europa, der har behov for hjælp.

Sammenfattende mødtes delegationen med fire andre ministerier, tre religiøse topledere og fem nationale hjælpeorganisationer, og den besøgte to militære rehabiliterings-hospitaler og et privathospital.

Generelt er situationen langt mere optimistisk efter at russerne kom ind, selv på trods af, at krigen slider på

samfundet. Damaskus er stadig en travl by fuld af trafik, hvor man kan færdes i bil uden at se spor af krigen, med undtagelse at et hav af militære checkpoints, der kontrollerer alle forbigående. Krigen kunne høres fra tid til anden med nogle eksplosioner på afstand, specielt i morgentimerne. Hver gang en granat eksploderede i byen, blev sporene fjernet, og gader og huse repareret. Sammenlignet med sidste år er der mange flere folk på gaderne om aftenen, og det er muligt at bevæge sig rundt i flere områder. Kun i forstæderne så man områder med beskadigelser, men selv her er arbejdet med reparationer allerede begyndt.

Syrien er på vej tilbage og mobiliserer på hjemmefronten med en hovedstad, der fungerer..

[1] **Se forslaget:** <http://schillerinstitut.dk/si/?p=9128>

[2] Se lederartikel, Helga Zepp-LaRouche: **Den Nye Silkevej i Sydvestasien og Afrika må blive til en Noas Ark for flygtingene**, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=9194>

Executive Intelligence Review præsenterer behovet for et Nyt Paradigme ved kinesisk akademisk konference

22. november 2015 – Under en tale ved en rundbordsdiskussion på Verdensforum for Kinesiske Studier, der havde samlet 300 af de fremmeste akademikere inden for kinesiske studier fra Kina, Europa og Nord- og Sydamerika over emnet: »Kinas

reformmuligheder for verden«, understregede EIR's Washingtonkorrespondent Bill Jones den historiske betydning af forslaget om Silkevejsbæltet for menneskeheden fremtid. I sin præsentation med titlen, »Bæltet og Vejen – Et Nyt Paradigme for Menneskeheden«, påpegede Jones den enorme ødelæggelse, som »geopolitik« havde bragt over verden i det seneste århundrede med to verdenskrige, samt flere mindre krige, der fortsætter frem til i dag.

Alt imens Roosevelt med De forenede Nationer forsøgte at gøre en ende på geopolitikkens æra, sagde Jones, et behov, der var blevet særdeles presserende med udviklingen af atombombens destruktive kræfter, så forhindrede hans død imidlertid hans projekt i at bære frugt.

»Og dog kan vi, med de voksende spændinger mellem USA og Rusland, og mellem USA og Kina, se, at forvarslerne om fremtidige militærkonflikter mellem stormagter på ingen måde er blevet elimineret.«

»Bæltet og Vejens« win-win-koncept repræsenterer en ny kurs, sagde Jones, og et nyt paradigme for menneskeheden.

Og hvad kan »Bæltet og Vejen« bibringe menneskeheden, der så længe har lidt? spurgte han.

»For det første, så stiller understregningen af infrastrukturudvikling, med hensyn til økonomisk aktivitet, skarpt på den fundamentale rolle af det, min mentor og chef, Lyndon LaRouche, kalder fysisk økonomi, som en modsætning til den pekuniære side af økonomien ... Når folk taler om økonomi, så tænker de først og fremmest på penge. Men, penge taler ikke, penge går ikke, dyrker ikke fødevarer og producerer ingen varer. Det er den menneskelige arbejdskraft, der forsynes med kapital, der gør det. Penge – eller finanser – er kun nyttige, hvis de formidler denne

proces. Ellers er det bare papir.«

Han illustrerede sine bemærkninger med fotos af en børssal, først under et øjeblik med »irrationel frodighed« på markedet, og dernæst i det øjeblik, hvor aktiemarkedet krakker, for at understrege sin pointe. Dernæst bemærkede Jones den gæld på 2 milliard dollar, hvis betaling var i færd med at føre til hele nationers død. En reform af det internationale finanssystem og en betragtelig afskrivning af størstedelen af denne gæld var det eneste, der kunne være med til at genoplive verdensøkonomien, sagde han.

For det andet kan Silkevejsbæltet – omkring deres fælles interesse i udvikling, sådan, som det var sket med den antikke Silkevej – bringe de forskellige kulturer, religioner og etniske grupper i dette område sammen. Og som det tredje, så kunne det blive et overførselsbælte for nye videnskabelige og teknologiske opdagelser.

»Vi bør huske på, at, under den tidlige Middelalder, da Europa først lige var ved at komme ud af den barbariske Mørke Tidsalder, var der opblomstring af videnskab og teknologi i det område, der nu omfattes af »Ét bælte, én vej«. De store, videnskabelige centre i Iran, Usbekistan, Syrien og Indien, utvivlsomt stimuleret af det arbejde inden for astronomi og andre videnskaber, der udvikledes i Kina, blev til verdenscentre for videnskab, der senere, under den Store Renæssance i det 15. århundrede, skulle blive overført til Europa.«

(Indsat: EIR's Rapport, Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, engelsk, 370 sider. Se vores udførlige danske introduktion, ved Helga Zepp-Larouche)

Silkevejsbæltet kunne således levere en fond af kreativitet, hvor unge mennesker ville blive opflammet af interesse for

menneskehedens uendelige opdagelsesrejse, ud over vores egen planet og ud i Solsystemet og give håb til den yngre generation i Centralasien og Mellem østen, hvor de nu i desperation vender sig mod ekstremisme og terrorisme. Den støtte, der er samlet omkring det Nye Silkevejsprojekt fra **BRIKS-nationerne, som repræsenterer rundt regnet 40 % af menneskeheden**, må nu vedtages af resten af menneskeheden i en fælles indsats for at virkeliggøre menneskehedens fælles mål, sagde Jones.

Konferencen, der afholdes hvert andet år under Shanghai

☒ Akademi for Samfundsvidenskabs auspicer, har fået intens opmærksomhed fra regeringen og partiet, med en prestigøus delegation, der talte til plenarforsamlingen, inkl. et medlem af det kinesiske Kommunistpartis Politbureau. Ifølge arrangørerne tiltrak forummet 80 forskellige medier, og der var sandsynligvis 2.000 mennesker, der deltog i de forskellige sessioner. Alt imens Silkevejsbæltet var et af de selvstændige emner, så flettede Bæltet og Vejen ind i mange af de andre emner, der omhandlede en kinesisk reform, at præsentere Kina for verden, energipolitik, den »kinesiske vej«, samfundsstruktur, styrelse og fremtiden for kinesiske studier.

(Indsat: Verdenslandbro-rapporten er oversat til kinesisk og cirkuleres bredt i Kina)

Dokumentation:

Kina har lovet 10 mia. dollar til ASEAN til regional økonomisk konnektivitet

I en tale ved et møde mellem Kina og ASEAN søndag, gav den kinesiske premierminister Li Keqiang meddelelse om en

finansiering på 10 mia. dollar for at fremme regional konnektivitet, rapporterer *BRICS Post* fra Kuala Lumpur. Premier Li opfordrede ligeledes begge sider til at konsolidere grundlaget for deres samarbejde ved at forstærke gensidig tillid, søge fælles grundlag, tilsidesætte uoverensstemmelser og udvide deres fælles interesser. Kina er fortsat ASEAN's største handelspartner, alt imens ASEAN er Kinas tredjestørste handelspartner. Bilateral handel nåede næsten op på 400 mia. dollar i de første 10 måneder af året, bemærkede *BRICS Post*.

Li talte til det 18. Kina-ASEAN (10+1) møde for ledere. Li bemærkede, at 18 anses for at være et lykketal i kinesisk tradition og er derfor et godt tegn på, at Kina-ASEAN-bånd vil tage et stort skridt frem mod en bredere platform for udvikling, rapporterede *Xinhua*. På kinesisk udtales 18 ligesom »skab med sikkerhed en formue«. For at skabe en formue sammen med ASEAN lovede Li den 10 medlemmer store blok infrastrukturlån til en værdi af 10 mia. dollar og foreslog samarbejde omkring jernbane- og produktionskapacitet.

Relationen mellem Kina og ASEAN, der går længere end til den bilaterale dimension, er ved at blive en vigtig hjørnesteen for fred, stabilitet og udvikling i Østasien, sagde Li og fremlagde et seksgrenet forslag om samarbejde mellem Kina og ASEAN. Han opfordrede indtrængende Kina og ASEAN-landene til at styrke opbygningen af institutioner ved at implementere deres nye femårs-handleplan og 2+7 samarbejdsrammen. De to sider bør optrappe opgraderingen af handel og økonomisk samarbejde, sagde Li, iflg. *Xinhua*.

Xinhua bemærkede, at Li opfordrede Kina og ASEAN til at forcere implementeringen af resultaterne af forhandlingerne om en opgradering af deres Frihandelsaftale (FTA), samt gøre en samlet indsats for så tidligt som muligt at afslutte forhandlingerne for det Regionale Omfattende Økonomiske Partnerskab (RCEP). RCEP er et forslag til en kollektiv FTA mellem de 10 medlemsstater i ASEAN og seks lande, med hvilke ASEAN har individuelle FTA'er: Australien, Kina, Indien,

Japan, New Zealand og Sydkorea.

Li opfordrede til en indsats fra Kina og ASEAN til at tilslutte Kinas Bælte og Vej-initiativ til andre regionale udviklingsstrategier for at fremme integration. Kina og ASEAN bør også udforske samarbejde inden for international produktionskapacitet og i fællesskab hæve niveauet for samarbejde inden for sikkerhed, sagde Li. Den kinesiske premierminister bad også de to sider promovere den varige udvikling af regionen ved at promovere maritimt samarbejde, styrke opbygningen af landbrugskapacitet, bygge en platform for fælles informering om miljøbeskyttelse og intensivere mellemfolkelige udvekslinger, rapporterede *Xinhua*.

19. nov. 2015: Lyndon LaRouche diskuterer med aktivister i hele USA, hvad der må gøres for at redde USA, og resten af verden, fra krig, terror og

kollaps

Vi skal stoppe dem, og det betyder, at borgerne må vedtage en politik, hvor de siger "Vi stopper dem!" Det er muligt. Så vi har set, hvordan folk bliver myrdet i denne hændelse, men hvorfor bliver de myrdet? Fordi ingen var opmærksomme på, at de var mordere. Det er problemet.

Og derfor betaler Frankrig f.eks. en høj pris, fordi Frankrigs regering ikke var opmærksom på den åbenlyse trussel mod Frankrig. Og nu skammer den franske regering sig, og det er godt for dem. For nu har de en regulær grund til at sikre, at de ikke længere tolererer det, de tolererede alt for længe. Og det samme er tilfældet i andre dele af Europa. Og der er forskellige slags institutioner i forskellige dele af Europa, der har samme problem.

Download (PDF, Unknown)

Leder, 20. november 2015: Obama er ved at være færdig

I Europa, i Mellemøsten og i Asien kan sandheden om Obamas morderiske planer og politik ikke længere skjules. I Wien flaksede Obama rundt, mens han kogte indvendig over, at det tydeligvis var Putin, der styrede processen. Han fortsatte til Manila til APEC-mødet, måske i tillid til, at hans indsats for at genoprette Filippinernes neo-kolonialistiske status og besætte nationen endnu engang med amerikanske militærstyrker som forberedelse til en krig mod Kina, ville genoprette hans narcissistiske grandiositet. I stedet blev han mødt af en

opstand fra filippinske patrioter med Senatet, der afviste hans militære besættelsesplaner, mens APEC afviste overhovedet at behandle hans obskøne anklager om kinesisk aggression ved at opbygge nogle øer under deres kontrol.

Måske forestiller Obama sig, at han vil fare bedre i Malaysia i denne weekend ved ASEAN-topmødet og det øst-asiatiske topmøde. Men forsvarsministrene fra ASEAN afviste allerede tidligere på måneden hans forsøg på at kalde Kina en aggressor – faktisk erklærede transportministrene fra ASEAN deres entusiastiske engagement for samarbejde med Kina om de Nye Silkevejsprogrammer, Kinas »Ét bælte, én vej«.

Både franske og italienske medier havde interviews med Syriens præsident Assad i denne uge – en »lige op i ansigtet«-konfrontation af Obamas holden fast ved sin imperiale ret til at fjerne et selvstændigt statsoverhoved. Assad nævnte USA, Tyrkiet, Saudi Arabien og Qatar som ophavsmændene til ISIS og dennes økonomiske støtte og bemærkede, at den russiske intervention har vendt tidevandet imod barbarerne. Europæiske og amerikanske militære og politiske ledere vender sig i stigende grad imod Obamas regimeskift-vanvid og kræver en fælles indsats med Rusland imod ISIS.

I USA har den demokratiske præsidentkandidat Bernie Sanders, for at forklare, hvad han mener med at beskrive sig selv som en demokratisk socialist, påkaldt Franklin Roosevelts politik, FDR, der gjorde noget ved sin tids ødelæggelse af befolkningen ved at skabe sociale programmer, der havde til formål at give dem deres økonomiske rettigheder – til beskæftigelse, sundhedsydelser, uddannelse – samtidig med, at han bekæmpede Wall Streets magt igennem Glass/Steagall-bankopdelingsloven og andre restriktioner af bankernes magt over økonomien, og over regeringen. Dernæst beskrev Sanders ødelæggelsen af levestandarden i USA i dag, den uhyrlige narkoepidemi og sammenbruddet af husstandsindkomsterne og beskæftigelsen, og han fordømte de seneste regeringers politik for »regimeskift«, der skaber kaos og terrorisme i sit kølvand.

I USA's Kongres cirkulerer *EIR* nu til alle kongresmedlemmer et juridisk dokument, der demonstrerer, at den Højesteretsdom, der dømte til fordel for daværende senator Mike Gravel's indlæsning af Pentagon-papirerne i Kongressens Journal i 1971, ligeledes er gældende for i dag, for ethvert kongresmedlem, der har mod til at opløse de 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, der således optages i den officielle journal og afslører den saudiske finansiering af 11. september-terroristerne, der angreb USA. I realiteten kan Kongressen, under Højesteretsdommen i tilfældet Gravel, uden rådslagning med Det Hvide Hus, ophæve hemmeligstemplingen af hele det 28 sider lange kapitel – sammen med alle de andre 11. september-undersøgelsesdokumenter, der har været holdt skjult i de seneste 13 år.

Obamas åbne alliance med terrorister og disses sponsorer i Riyadh, med det formål at opnå sit kriminelle regimeskift, kan og må afsløres og må føre til, at han fjernes fra embedet, nu.

Dette er en tid med revolutionære forandringer. Der er ikke plads til pragmatisme eller halve tiltag, når man konfronteres med atomkrig og økonomisk kollaps. Løsningen er klar – med genindførelsen af Glass-Steagall, tilslutning til Kinas og BRIKS-nationernes globale udviklingsprogrammer, genetablering af ægte videnskab som centrum for politikken, og med genoplivelse af klassisk musik og kunst. Tiden er nu. Genindførelsen af Glass-Steagall, der vil udslette Wall Street totalt, må ledsages af den form for programmer gennem statskreditter, som kan skabe millioner af produktive jobs og påbegynde processen med at genoplive en reel, produktiv økonomi.

USA: Wall Street og store dele af Obamaregeringen »hader Glass-Steagall«

18. november 2015 – Professor William K. Black, økonomi- og juraprofessor ved Missouri Universitetet (i Kansas City) og tidligere banktilsynsmand, blev interviewet på Real News Network den 16. november. Black blev bedt om at kommentere senator Elizabeth Warrens(1) afsløring af og angreb på Dodd-Frank-lovens såkaldte »Swaps Pushout Rule« i slutningen af 2014. Denne ophævelse gav de fem største amerikanske banker, der kan beholde for 10 billioner dollar swap-kontrakter på deres regnskaber – mulighed for at være omfattet af garantien i FDIC (Federal Deposit Insurance Corporation, svarende til Statens Indskudsgarantifond, -red.), og som skatteborgerne kunne blive tvunget til at redde gennem statslige bankredningspakker (bail out) under det næste krak.

Prof. Black forklarede Wall Streets succesfulde fremstød for at bevare deres swaps under FDIC's beskyttelse således: »For at sætte det i sammenhæng, så er dette et af biprodukterne ved ophævelsen af Glass-Steagall. Glass-Steagall var den lov, der blev vedtaget under den Store Depression efter en anden undersøgelse af, hvad der var med til at forårsage den Store Depression. Og den sagde, at vi ikke bør give indskudsgarantier, som er en statslig støtteordning, til banker, når de ejer ting og er i konkurrence med andre virksomheder. Det giver ingen mening. Det ville være konkurrenceforvridende; give dem en fordel, og det ville påføre os en enorm risiko og skabe en masse interessekonflikter. Og Glass-Steagall fungerede fremragende i årtier, men så i – nær slutningen af præsident Bill Clintons

embedsperiode arbejdede han ivrigt sammen med republikanerne for at komme af med Glass-Steagall.

Dernæst kom selvfølgelig den nuværende finanskrisen. Og man skulle tro, at vi ville have genindført Glass-Steagall. Men præsident Obama og republikanerne aftalte, at de ikke ville bringe Glass-Steagall tilbage. Så Paul Volcker, tidl. formand for Federal Reserve, og en person, som Obama havde ført frem i sin første kampagne, denne Paul Volcker – som dengang var verdens mest prestigøse finansekspert – gjorde tjeneste som økonomisk rådgiver til præsidenten. Så Paul Volcker sagde, well, hvis du ikke vil bringe Glass-Steagall tilbage, bør du i det mindste forhindre det, der hedder egenhandel med derivater. Det betyder, at bankerne handler på egne vegne. Og således fik vi Volcker-reglen og restriktioner på swaps (en form for finansielt derivat).«

Black forklarede, at den mest almindelige swap er en renteswap, hvor den ene part, sædvanligvis en bank, 'udveksler' med en anden part, sædvanligvis en bank. »Den ene får en fast rente, og den anden får en variabel rente, sædvanligvis baseret ud fra LIBOR, samt anden svindel, som vi har talt om. Så da de riggede LIBOR-satserne, så er de 10 billioner dollar, vi nævnte, en delmængde af de 350 billioner dollar i derivater, som de manipulerede ...

Se, det er virkelig noget skidt; det var det bedste, Volcker kunne gøre, men det er ikke særlig godt. For når man først ikke har Glass-Steagall, og reglen er, hvad enten det er banken, der handler på egne vegne, eller det er hedging (gardering) – well, man kan kalde næste hvad som helst for en hedge, og overholde Volcker-reglen, og rent ud sagt overholde det meste af swap-reglen også. Så det er ikke så lidt af et spørgsmål, om, selv uden ophævelsen, som du nævnte, om loven ville have været effektiv. Men, eftersom de jo var Wall Street, så ville de være absolut sikre på, at den var ineffektiv. Så de fik denne ophævelse ... som var meget højt prioriteret, og de skrev bogstavelig talt hovedparten af

udkastet til den lov, der gjorde dette.

Og dette blev til dels gjort med modstand fra Obamaregeringen, for republikanerne holdt budgettet som gidsel. Men det skal siges, at store dele af Obamaregeringen – hvilket vil sige Finansministeriet og stabscheferne – har typisk modsat sig Volcker-reglen. De hader Glass-Steagall ... «

(1) Se også: [Senator Warren: Glass-Steagall “er præcist det, vi burde gøre”](#).

Foto: Senator Elizabeth Ann Warren, 66 år, amerikansk jurist og senator for det demokratiske parti. Har siden 2013 repræsenteret delstaten Massachusetts.

USA: Glass-Steagall-angreb på Clintons valgkampagne fortsætter

18. november 2015 – Spørgsmålet om Hillary Clintons afhængighed af Wall Street-penge og hendes heraf følgende modstand imod Wall Streets fjende, Glass/Steagall-bankopdelingsloven,[1] vokser fortsat i kølvandet på de demokratiske kandidaters debat den 14. nov.

Den 17. nov. havde Associated Press en historie, »Clinton-kampagne forsvarer bånd til Wall Street«, med nyheden om, at Hillary til sit forsvar henter den mest odiøse af alle allierede, Barney Frank, forvalteren af Dodd/Frank-loven,[2]

der blokerede for genindførelsen af Glass-Steagall. Franks absurde argument trækker utilsigtet Clintons underdanighed over for Obama ind i billedet: Han siger, at den kendsgerning, at Obama underskrev Dodd/Frank-loven efter at have modtaget overdådig støtte fra Wall Street, viser, at Wall Streets penge ikke har noget indflydelse i det Demokratiske Parti! AP-artiklen gennemgår begivenhederne i debatten den 14. nov. om Clintons Wall Street-finansiering og rapporterer, at hun har modtaget 7,3 million dollar i år fra finanssektoren, iflg. Crowspac.com, hvilket er mindre end Ted Cruz eller Jeb Bush, men mere end nogen anden demokratisk præsidentkandidat; og Clinton Foundation har fået mange flere Wall Street-penge. En artikel den 17. nov. i themreport.com, »Demokrater på Wall Street: Opdel de store banker og genindfør Glass-Steagall«, er bemærkelsesværdig for sit lange citat fra Bernie Sanders' krav om Glass-Steagall og hans »Wall Streets forretningsmodel er svindel«; samt et langt citat af Martin O'Malley, der kraftigt opfordrer til Glass-Steagall.

Richard Eskows blog i *Huffington Post* indeholder den 17. nov. et af de væsentligste argumenter for Glass-Steagall, der har været i de almene medier på det seneste, »5 grunde til, at Glass-Steagall betyder noget«. Eskow citerer prof. Simon Johnson fra MIT om, hvordan Dodd-Frank intet har ændret omkring for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne; Robert Reich (arbejdsminister under Bill Clinton 1993-97, -red.) om, hvordan ophævelsen af Glass-Steagall (i 1999) rent faktisk virkelig forårsagede det globale krak i 2008; og den tidl. dir. for Citigroup John Reed om, hvordan investeringsbankvirksomhedens ætsende hasardspilskultur blev bragt ind i, og overtog, ordinær kommerciel bankvirksomhed efter Glass-Steagall.

Eskow slutter, hvor han begyndte – med demokraternes debat. »I dagens miljø er en genindførelse af Glass-Steagall ikke alene den rette politik – hvad den så sandelig er. Det er også en fremragende lakmusprøve for politikere, der siger, at de vil

gå op imod Wall Street.«

[1] Se Lyndon LaRouche: **Ikke en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed: Fire Love til USA's redning**

[2] Se dansk Specialrapport: **Dodd-Frank dræber: Hvordan USA blev en del af det internationale bail-in-system**

Xi Jinping til APEC: Integration af alle nationer, ikke division

18. november 2015 – Som et ekko af Putins opfordring i går til integration af de eurasiske nationer gennem åbne (ikke-hemmelige) og inkluderende handelsaftaler, kom den kinesiske præsident Xi Jinping onsdag med en stærk opfordring til APEC-nationerne om at fremskynde konstruktionen af Det Asiatiske Stillehavsområdes Frihandelsområde (FTAAP) og promovere regional, økonomisk integration – og angreb således implicit Trans Pacific Partnership, TPP.

I en tale til APEC-topmødet for topledere sagde Xi, at den konstante fremkomst af nye, regionale frihandelsaftaler vækker bekymring for en fragmentering. Xi foreslog, at man styrkede de åbne og inkluderende frihandelsarrangementer til det yderste, på baggrund af ligeværdig deltagelse og hyppig konsultation.

»Vi har brug for at hellige os til win-win-samarbejde, modstå protektionisme og fremme fair konkurrence«, sagde han.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping deltager i det 23. APEC Økonomiske Lederes Møde i Manila, Filippinerne, den 19. nov. 2015. (Xinhua)

Udtalelse fra Schiller Instituttet i Danmark den 18. nov. 2015: Verden må samarbejde om at nedkæmpe IS og skabe økonomisk udvikling. Fem afgørende indsatspunkter

Vi kan måske ikke forhindre alle terrorangreb, der nu er på vej, men vi har nu en unik chance for at få etableret det internationale samarbejde, der på sigt kan få nedkæmpet IS og andre terrorbevægelser og fjerne grobunden for, at andre kan komme i deres sted. Følgende fem indsatspunkter er afgørende:

Download (PDF, Unknown)

Chef for Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank i London: AIIB er åben for alle – ikke konkurrent eller erstatning for Verdensbanken

11. november 2015 – Som taler ved et forum om Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) ved Boao-konferencen om asiatisk finansielt samarbejde i London den 10. november, tog chef for AIIB Jin Liqun ikke noget nonsens fra mødeleder Martin Wolf, redaktør for *Financial Times*, der var sit sædvanlige, bryske selv. »Hvordan kan De tage fejl på så mange punkter i dag, Martin Wolf?« sagde Jin på et tidspunkt. Han bemærkede, at AIIB var en »institution i det 21. århundrede«, og at den ville have de højeste standarder for integritet i sine operationer og lån, »men dog ikke vestlige standarder«. Da Wolf spurgte, om Jin mente, USA og Japan havde været »tåbelige« ved ikke at tilslutte sig, svarede han, at »tåbelig« var det forkerte ord til at beskrive situationen. »Nogle lande har måske brug for mere tid til at se, hvordan tingene fungerer, før de beslutter sig til at være med.« Tidligere i konversationens forløb havde Jin været noget vred over de fjollede angreb, der i begyndelsen blev lanceret mod banken.

Da Wolf spurgte ham, om AIIB ville blive en konkurrent til Verdensbanken, gjorde Jin igen indsigelse. Jin bemærkede, at Bretton Woods-institutioner nu var »halvfjerdsårige«, men han sagde, at han også havde arbejdet for Verdensbanken, og han

var »fine« venner med Verdensbankens præsident Kim, og »man kan aldrig nogen sinde erstatte sin bedste ven«. Han sagde, at han værdsatte Kims forsøg på at reformere Verdensbanken, men han vidste, at problemer, der er »akkumuleret hen over syv årtier, ikke kan fikses på en nat«. Han benægtede, at AIIB havde planer om at erstatte Verdensbanken: »Vi er samarbejdspartnere.« Han sagde, at medlemskab af AIIB ville være åben for alle nytilkomne, der accepterer aftaleparagrafferne, der er underskrevet af de stiftende medlemmer.

Han havde tidligere indikeret, at banken ville begynde at finansiere operationer i andet kvartal af næste år og ville koncentrere sig om elektricitet, transport og vandforsyning, da der er et skrigende behov for disse ting. Jin sagde også, at AIIB også ville vælge investeringsprojekter i Afrika og Latinamerika. »AIIB kan investere i et hvilket som helst land«, sagde Jin og kom med eksemplet om finansiering af overvandringsprojekter i Australien, der kunne forbedre sikkerheden for Asiens fødevareforsyning. Selv at låne til lande som Egypten, den første afrikanske stat, der tilsluttede sig banken, »skulle ikke være noget problem«, sagde han.

Kina går med i den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling

12. november 2015 – Ledelsen for den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) accepterede onsdag Kinas bud på at blive medlem af banken og banede vejen for, hvad der

forventes at blive en endelig vedtagelse af de regeringer, der har aktier i banken, for det meste finansministrene for de 64 medlemslande, i næste måned, rapporterer Reuters i dag.

Hvis de, som forventet, vedtager forslaget, vil det give Beijing en »beskeden, men symbolsk andel på 0,1 procent« i EBRD, siger Reuters og tilføjer, at »Kina vil indbetale til udviklingsbanken snarere end at modtage investering fra den. Men arbejder, som EBRD allerede er ved at planlægge i lande som Kasakhstan, overlapper med Kinas såkaldte 'Ét bælte, én vej'-initiativ.

EBRD's præsident Suma Chakrabarti har sagt, at banken gerne vil udføre arbejder i partnerskab med den nye, kinesisk ledede Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB.

Etableret i 1991 for at investere i de østeuropæiske lande, der tidligere var under Sovjetblokken, investerer EBRD nu i Mongoliet, Tyrkiet og Maghreb, så vel som i eurozone-kriselandene Grækenland og Cypern.

Den italienske regering under voksende pres for at udvikle Mezzogiorno

11. november 2015 – Velunderrettede kilder har fortalt *Executive Intelligence Review (EIR)*, at den italienske premierminister Matteo Renzi's nylige udtalelser om projektet for en bro over Messinastrædet[1] reflekterer en regeringsaftale om at bygge broen mellem det italienske hovedland og Sicilien, i sammenhæng med voksende pres fra vælger- og erhvervsgrupper om at adressere spørgsmålet om at

opgradere infrastrukturen og udvikle økonomien i Italiens Mezzogiorno, som det sydlige Italien kaldes. I særdeleshed fik Renzi for nylig et par tidligere medlemmer af Berlusconis parti Forza Italia, der, iflg. kilden, som betingelse satte broen, bl.a., som en betingelse for at sikre deres støtte til regeringen. Renzi har brug for denne støtte for at kompensere for tabet af et par delegerede fra det venstreorienterede Demokratiske Partis lejr, som forlod partiet.

I et interview, der blev publiceret den 6. nov., sagde Renzi, at, før vi taler om Messina-broen, »lad os løse spørgsmålet om vand til Messina, om rensningsanlæggene. Vi vil også bygge broen og endelig forlænge højhastigheds-jernbanen også til Sicilien og investere i Reggio Calabria, som er Sydens hovedby. På den anden side må vi også færdiggøre [moderniseringen af] Salerno-Reggio Calabria-hovedlandevejen. Når vi først har afsluttet disse kapitler, vil historien, teknologien og ingeniørstandarden indlysende gå i retning af broen, der vil blive endnu et smukt symbol for Italien.«

En sådan udtalelse kan læses på flere måder, men reflekterer iflg. *EIR's* kilder regeringens hensigt om at genintroducere spørgsmålet om broen så smidigt som muligt. Regeringen arbejder angiveligt på et lovudkast, der skal sætte broen på dagsordenen igen. Det er nødvendigt med en lov, da projektet blev annulleret ved en lov af Monti-regeringen i 2011. Regeringen ønsker at redde ansigt ved at finde en måde, hvor den ikke skal poste flere penge i projektet end de penge, regeringen skal betale i bøde til byggekonsortiet for at have brudt aftalen.

[1] Se Schiller Instituttets Specialrapport: »Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent«, juni 2012

Cypern tilslutter sig Kinas udviklingsinitiativ 'Ét bælte, én vej'

11. november 2015 – Cyperns præsident Nicos Anastasiades har meddelt, at Cypern tilslutter sig som fuldgyldig partner i Kinas projekter under »Ét bælte, én vej«.

Han talte ved et seminar i Nicosia den 9. november med titlen, »Ét bælte, én vej – den kinesiske forbindelse, og hvorfor Cypern bør være inkluderet«, som var præsidentens rapport efter sit besøg i Kina i sidste måned.

Anastasiades besøgte Kina i oktober måned efter invitation fra den kinesiske præsident Xi Jinping, med hvem Anastasiades mødtes under besøget. Han mødtes også med den kinesiske vicepræsident Li Yuanchao og andre kinesiske regeringsfolk, og han talte ved den store konference med titlen »Ny vision for Silkevejen: Ny handling for fælles udvikling«, der var sponsoreret af Kinas Kommunistiske Partis Centralkomites Afdeling for Internationale Relationer. 60 delegationer fra 30 lande deltog i konferencen, men Anastasiades var den eneste leder fra et EU-land, der var inviteret til at tale ved konferencen.

Den cypriotiske præsident deltog også i et arrangement i Beijing, der var arrangeret af Cyperns Handels- og Industriekammer, og endnu et i Shanghai, arrangeret af Cyperns Sammenslutning af Land- og Bebyggelses-entreprenører.

I sine bemærkninger ved seminaret i Nicosia, der var arrangeret af Cyperns Handels- og Industriekammer og den Cypriotisk-kinesiske Virksomhedssammenslutning, sagde

Anastasiades, at projektet med Ét bælte, én vej »udgør en stor vision, der giver den nødvendige impuls til at bryde den nuværende, økonomiske stagnation ved at tiltrække investeringer, bekæmpe arbejdsløshed og adressere underudvikling. Det er et initiativ, der etablerer en ny ramme for samarbejde og udvikling, og som lægger grunden til stabilitet, fred og fremgang«.

Præsidenten sagde, at hans »regerings mål er vedvarende at støtte udviklingen af virksomheder og økonomiske relationer mellem Cypern og Kina i mange økonomiske sektorer, inklusive handel, turisme, privatisering af havne, elforsyning og telekommunikation, skibsfragt, ejendomsmarked, storstilede udviklingsprojekter, uddannelse, sundhed, forskning og innovation ... «

»Med dette formål for øje er Cyperns regering parat til at samarbejde tæt med vores kinesiske, asiatiske og europæiske partnere for effektivt at støtte dette initiativ, især mht. den heldige promovning af målene og værdierne i den Maritime Silkevej, som en hovedtransit-ø på den maritime Silkevejs handelsruter ... «. Det 21. århundredes Maritime Silkevej er en af de to komponenter af Ét bælte, én vej-initiativet; den anden er det Økonomiske Silkevejsbælte.

Phidias Pilides, præsident for Cyperns Handels- og Industri-kammer, udtalte, at »den kinesiske regerings nye initiativ med at genoplive den antikke idé med Silkevejen vil udvikle sig til at blive den mest ambitiøse infrastrukturplan i verden i dag«.

Panicos Kaouris, præsident for den Cypriotisk-kinesiske Virksomhedssammenslutning, sagde, »Omfanget og størrelsesordenen af dette initiativ er af en sådan art, at det potentielt i væsentlig grad kan ændre det økonomiske verdenskort ved at accelerere det skift, der allerede er ved at finde sted, af den økonomiske magt fra Vest til Øst«, rapporterede *Famagusta Gazette*.

Anastasiades' Silkevejs-diplomati er i overensstemmelse med det igangværende og formelle samarbejde mellem Cypern, Grækenland og Egypten, der alle nyder fremragende relationer med Kina, inden for energi, logistik og sikkerhed, især i sammenhæng med Egyptens Suezkanal-udviklingskorridor.

Foto: Cyperns allerede gode relationer til Kina styrkedes yderligere under Anastasiades' besøg i Kina i oktober 2015. Her, med præsident Xi Jinping.

Tysklands økonomiske vismænd vs. ECB's Mario Draghi

12. november 2015 – Samtidig med, at Den europæiske Centralbanks præsident, Mario Draghi, i dag gav meddelelse om en sandsynlig kvantitativ lempelse, blev han angrebet af den nye rapport, der er udgivet af Tysklands seks »vismænd«, det økonomiske panel, der rådgiver regeringen.[1]

I en tale ved indvielsen af det Akademiske År ved Milanos Katolske Universitet sagde Draghi, at inflationsdynamikken stadig er meget svag, og »når som helst, vi er overbeviste om«, at den aktuelle stimuleringsplan ikke er tilstrækkelig, »vil vi undersøge metoder til at intensivere den, for at opnå vores mål«.

Mens han talte, advarede vismændene i Berlin: »Monetær politik er i færd med at føre til en opbygning af risici for den finansielle stabilitet, der kunne bane vejen for en ny

finanskrise.«

»Vedvarende lave rentesatser udhuler bankers og livsforsikringssekskabers indtægter og forøger lysten til at løbe risici. Det er vigtigt at undgå en udsættelse af afslutningen på betingelserne med lave rentesatser for længe.«

I stedet opfordrede de ECB til at meddele »en betimelig afslutning på tilpasninger af den monetære politik, hvilket i realiteten kunne forhindre en yderligere opbygning af risici i finanssystemet«.

Panelet afviste også en gældssanering for Grækenland, med den begrundelse, at det ville slå dørene op for en lignende sanering for Spanien.

Viseligt.

[1] Det tyske økonomiske ekspertråd eller Sachverständigenrat zur Begutachtung der gesamtwirtschaftlichen Entwicklung er en gruppe af økonomer, der blev oprettet i 1963 for at vurdere økonomisk politik i Tyskland. Rådet udfærdiger en årlig rapport, der udgives før eller senest 15. november. Forbundsregeringen skal offentligøre sine kommentarer og konklusioner inden for otte uger efter udgivelsen af den årlige rapport. I medierne refereres rådet ofte til som »vismændene«. (-red.)

Leder, 11. november 2015:

De forenede Staters mission ligger i Den nye Silkevej

10. november 2015 – USA kan ophøre med at dræbe og dø, og begynde at bygge igen.

Den 2. november bragte nyheder for dagen, der var et forfærdende chok for USA: Dødsraten for hvide amerikanere i alderen 45-54 – henved 44 millioner mennesker – er steget støt siden 1999, og er steget med mindst 15 % i denne periode, der dækker George W. Bush' og Barack Obamas samlede præsidentskaber. Intet tilsvarende fandt sted under 1930'ernes Store Depression, ej heller på noget andet tidspunkt i det 20. århundrede; og intet tilsvarende har fundet sted i noget andet industrialiseret land siden Anden Verdenskrig.

Årsagerne er i en overvældende grad forgiftning gennem indtagelse af narkotika og alkohol, selvmord og leversygdomme med tilknytning til stofmisbrug. Denne »håbløshedens sygdom«, for at citere en borgmester i 'Rustbæltet'[1], er en sygdom forårsaget af afindustrialisering og konstant krig. Forfatterne til undersøgelsen, der afslørede denne chokerende kendsgerning, siger, at »disse amerikanske borgere vil være den første generation, der, som midaldrende, finder, at de ikke vil have bedre kår end deres forældre«.

Alle nationer har en mission for menneskeheden; og alle nationers mission for sig selv er at give hver generation mulighed for at overlade pladsen til en ny generation, der stiger højere og er til større gavn for den fremtidige menneskehed.

USA's mission, for at redde sig selv, stirrer os direkte i ansigtet. Vi må standse George W. Bush og Barack Obamas illegale drab i USA's navn af mindst hundreder af tusinder af mennesker i krige og dronekrige. Det er ulovligt og

forfatningsstridigt, og det optrappes fortsat af Obama. Han må fjernes fra embedet for at stoppe det.

Vi bør lukke Wall Streets spekulation ved at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven. Dernæst må vi begynde at bygge igen ved at koble os til det mest magtfulde initiativ, der bygger moderne infrastruktur for at udvikle verdensøkonomien: Projekterne under 'Den nye Silkevej', initieret af Kina, i hele Eurasien over land og vand. Vi bør få dette ind i USA gennem højhastigheds-jernbaner over Beringstrædet og ned langs den amerikanske vestkyst; og udbygge et højhastigheds-jernbanenetværk, der kan stå mål med Kinas 11.000 miles netværk, der allerede er i drift.

Amerika bør påtage sig ansvaret for den enorme flygtningekrise i Europa, som blev skabt gennem Obamas og Bush' krige i Libyen, Syrien, Irak og Afghanistan – ved at tage føringen med at bygge Den nye Silkevej ind i Mellemøsten. Som en [artikel af en tysk forfatter i går](#) udtrykte det:

»Blot en hensigtserklæring fra EU om at gå med i dette projekt, eller blot en erklæring fra EU's medlemsstater, ville ændre det politiske klima. Når de første aktiviteter med projektering og konstruktion først begynder at vise sig på mobile skærme, vil mange skimte den første gryende, længe savnede blå himmel bag de sorte skyer ude i horisonten. En sådan strategi ville forbedre situationen i Sydvestasien og på afgørende vis svække Islamisk Stat: Når folk er grebet af håb og optimisme, vil fundamentalisme ophøre med at finde næring.«

På samme måde vil »håbløshedens sygdom« ophøre i USA.

[1] 'Rustbæltet' er et udtryk for området, der strækker sig fra den øvre del af det nordøstlige USA, de store søer og staterne i Midtvesten, og det refererer til den økonomiske nedgang, befolkningsnedgangen og byernes forfald pga., at områdets engang så magtfulde industrisektor er skrumpet ind. Udtrykket

blev populært i USA i 1980'erne.